

DE STER

No. 11 NOVEMBER 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Edelhert

66e JAARGANG

Nr 11

INHOUD:

Blz.

Onze profeet spreekt	323
Genealogie	326
De vraag van de maand	330
Voormalige presidenten van de Neder- landse Zending groeten ons	332
Het Melchizedekse Priesterschap	333
Nieuwe raadgever aangesteld in het Ne- derlandse Zendingspresidentschap	336
Zustershulpvereniging Rotterdam-Noord	337
Heeft de wereld nu ook profeten nodig?	338
Blijf bij hetgeen de kerk leert	340
De Utrechtse districtsconferentie van 8 en 9 oktober 1966	341
De reunie	346
Afscheidsgroet	348
Onderlinge Ontwikkelings-Vereniging	349
Gebeurtenissen in de Zending en de Hol- landse Ring	350

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR
GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

De heiligheid van het huwelijk

door President David O. McKay

Het verheven standpunt dat deze Kerk ten aanzien van het huwelijk inneemt, wordt in vijf woorden, die in de 49e afdeling van Leer & Verbonden worden gevonden, uitgedrukt „...het huwelijk is de mens van Godswege geboden.”

In deze openbaring komt de betekenis van het huwelijk in de Kerk van Jezus Christus duidelijk naar voren. Het huwelijk is niet iets waartoe men lichtvaardig besluit, dat men naar willekeur verbreekt of bij de eerste moeilijkheid die zich voordoet, beëindigt. Voor de Heilige der Laatste Dagen is het huwelijk een goddelijke instelling; wij beschouwen het tehuis als de veilige plaats voor de beschaving, en goed geleide gezinnen, waar intelligente ouders aan het hoofd staan, als het beste middel om de mensheid te verbeteren. In zulke gezinnen worden de deugden, die de ware mannen en vrouwen voortbrengen, aangekweekt.

Het huwelijk is dan ook, in het licht van openbaring, een instelling die de stempel van goddelijke goedkeuring draagt, en geen mens of staat kan straffeloos tegen die instelling opkomen. Toen Jezus over het huwelijk sprak, verbond Hij het met deze woorden van

eeuwige strekking: „Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheid de mens niet.” (Matth. 19 : 6).

Het probleem van het zoeken naar een geschikte levenspartner is zeer belangrijk. Er is gezegd dat de beste en edelste levens die zijn welke op hoge idealen zijn gericht. Zeker, geen hoger ideaal van het huwelijk kan door jonge mensen worden gekoesterd dan het te beschouwen als een goddelijke instelling. Jonge mannen en jonge vrouwen: het tot stand komen van een gelukkig huwelijk begint reeds in de kindsheid. De kans op zulk een huwelijk begint in uw eerste schooldagen. Het meisje dat haar talenten ontwikkelt, zal waarschijnlijk eerder een goede levensgezel vinden dan een dat thuis blijft zitten en zich nergens vertoont.

De jongen die ook zijn talenten ontwikkelt, zal waarschijnlijk meer kans hebben een goede levenskameeraad te vinden dan een die naar de televisie blijft kijken. Met andere woorden: omgang met elkander draagt tot gelukkige huwelijken bij, want men leert elkander kennen. Er is meer gelegenheid om te kiezen.

Denk in dit verband een ogenblik aan wat de Kerk haar leden biedt,

voornamelijk aan de jonge mannen en vrouwen, die in de onderorganisaties actief zijn.

Hoe kun je weten dat je werkelijk liefde hebt opgevat? Dat is een vraag die de jeugd bezig houdt. Een jonge man, die denkt dat hij een meisje heeft liefgekreken, zal van haar dromen en erg naar haar gezelschap verlangen. Een half jaar later ontmoet hij echter een andere jonge dame, van wie hij zeker weet, dat hij haar liefheeft. Ook meisjes hebben hun „Princes Charming” en vragen zich af wie ze nu eigenlijk werkelijk liefhebben.

Als je denkt dat een meisje het liefste en mooiste schepsel op aarde is, leg jezelf dan deze vraag voor: „Inspireert zij mij mijn best te doen? Voel ik een verlangen in het leven iets tot stand te brengen om haar waardig te zijn of roept zij lagere instincten in mij wakker? Als het laatste het geval is, heb je haar niet lief; je bent alleen maar verliefd. In het eerste geval is zij waarschijnlijk meerdere aandacht waard. Jonge dame, inspireert hij jou tot het verlangen, als Portia*, dat je duizendmaal mooier, tien-duizendmaal rijker was? Dat is wat Portia wenste toen Bassanio de doos koos, die door Portia als prijs was bestemd. Met andere woorden: je maakt onderscheid tussen degeen die je lagere begeerten opwekt en degeen die je inspireert je best te doen. Let op onderscheidene eigenschappen. Merk op of hij onzelfzuchtig is. (Ik gebruik het persoonlijk voornaamwoord „hij” voor de jonge man en de jonge dame beide). Zorg dat

je geen zelfzuchtige kiest. In het huwelijk moet elkeen geven, niet alleen maar nemen. Heeft hij zelfbeheersing? Heeft hij zijn humeur en zijn tong onder controle? Zelfbeheersing is een grote deugd, die tot het vormen van een gelukkig tehuis bijdraagt. Het zal veel keren gebeuren, nadat je bent getrouwd, dat je wordt geprikkeld om boze woorden te zeggen. Als je zelfbeheersing bezit, zal je het boze woord niet uitspreken, want er kan een wraakzuchtig antwoord op volgen waardoor ruzie ontstaat. Zeg geen dingen, die de ander pijn doen.

Heeft hij eerbied voor heilige dingen? Voor bejaarde mensen? Als hij dat niet heeft en spot met alles dat heilig is, zal je er verstandig aan doen hem niet als levensgezel te kiezen. Is hij profaan? Vloekt hij? Ik zou hem mijden. Vloeken is een ondeugd die de zedelijke normen van het gezin omlaag haalt.

Als ik jou was, zou ik ook nagaan of hij een goed financieel beleid voert. Je moet met hem leven, hij moet in staat zijn een gezin te onderhouden. Je zult hem misschien moeten helpen. De man moet de kostwinner zijn, maar menig voldoende inkomen gaat door slecht geldelijk beheer verloren, in de keuken en elders.

Jonge man: stel het huwelijk niet te lang uit, eenvoudig omdat je denkt haar niet het comfort te kunnen geven dat zij thuis had. Je zult ontdekken dat het meisje wil helpen. Verlies echter nimmer het feit uit het oog dat het doel van het huwelijk is een gezin te stich-

ten, kinderen te hebben. Dat staat voorop.

Wat denk je van een tempelhuwelijk? De eeuwigheid van het huwelijksverbond is gegrond op de eeuwige waarheid dat de ziel onsterfelijk is.

Jezus wordt over het algemeen door grote denkers als de grootste wijsgeer beschouwd, als de grootste leraar die ooit op aarde wandelde. Hij aanvaardde de onsterfelijkheid van de ziel onomstotelijk.

Voor de leden van de Kerk is Hij God, geopenbaard in het vlees. Hij leefde voordat Hij kwam. Hij aanvaardde het hiernamaals als jij je slaap in de komende nacht of de zonneshijn van morgen aanvaardt. Hij zeide: „In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben . . .” (Joh. 14 : 2). Hij beredeneerde het niet. Voor Hem was het een voldongen feit. Op de eeuwige waarheid van de onsterfelijkheid rust de waarde en de belangrĳheid van het tempelhuwelijk.

Het huwelijk in de tempel is aantrekkelijk, wetenschappelijk gesproken zuiver en de jonge man, die zijn bruid naar een tempel voert, behoort daarheen te gaan in het besef dat hun vereniging even eeuwig moet zijn als de liefde, die hen naar het altaar heeft gebracht.

Jonge mannen en jonge vrouwen, die gelukkig willen leven, zullen er goed aan doen zich die wijze van huwen, die door God is geboden, waardig te maken, de vereniging van een man en een vrouw, die waardig zijn hun huwelijk te zien voltrekken in de tempel van

de Allerhoogste. Zij, die elkander waarlijk liefhebben en geknielĳd elkander trouw hebben beloofd, kunnen van het volgende zeker zijn:

Ten eerste, dat hun echtelijke staat in zuiverheid begint. De kinderen waarmede de vereniging wordt gezegend, krijgen een koninklijke geboorte voor zo ver het een rein lichaam betreft.

Ten tweede, dat hun godsdienstige opvattingen dezelfde zijn. De moeilijkheid om kinderen op de juiste manier op te voeden wordt verzwaard, wanneer vader en moeder ten opzichte van kerk en leer een verschillend standpunt innemen. (Dit is nog een ander groot voordeel van de seminaries, de O.O.V.'s en de Zondagsschool: je ontmoet daar degenen van je eigen geloof.)

Ten derde, dat hun plechtige beloften zijn gedaan in het besef dat de vereniging eeuwig is en niet mag worden ontbonden door kleine misvestanden of moeilijkheden.

Ten vierde, dat een verbond, in Gods tegenwoordigheid gesloten en verzegeld door het Heilige Priesterschap meer bindend is dan welk ander verbond ook.

Ten vijfde, dat een huwelijk, aldus begonnen, even eeuwig is als de liefde, de goddelijkste eigenschap van de menselijke ziel.

Ten zesde, dat het gezinsverband door alle eeuwigheid heen onverbroken blijft.

Gij jongeren van de Kerk: God zegene u, zodat ge uw leven onbezoeĳd kunt houden, dat ge in gebed tot God moogt gaan en Hem vragen u te leiden in de keuze van

uw levensgezel. En wanneer ge de keus hebt gedaan, dat ge beiden dan zo zult leven, dat ge Gods huis kunt binnengaan. Zo, dat wanneer Hij aanwezig zou zijn en u naar uw leven zou vragen, gij zoudt kunnen antwoorden: „Ja,

wij zijn rein.”

Een huwelijk, dat op die grondslag begint, zal u het geluk en de grootste vreugde brengen, in dit leven en in alle eeuwigheid.

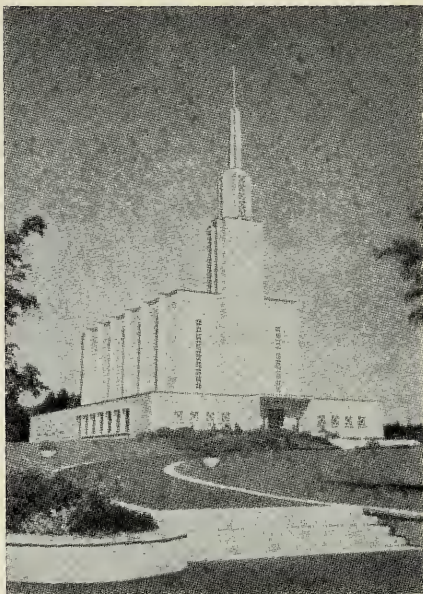
* Portia: een van de figuren uit „De Koopman van Venetië” van Shakespeare.

GENEALOGIE

Vervolg The House of the Lord, van James E. Talmage

Vanaf de verwoesting van de tempel te Jeruzalem tot aan de tijd van de herstelling van de Kerk van Jezus Christus in de negentiende eeuw is ons enige verslag van tempelbouw in de Nephietische kronieken. Boek van Mormon schrifturen bevestigen dat tempelen waren opgericht door de Nephietische kolonisten op wat nu bekend is als het Amerikaanse vasteland, maar we hebben weinig details over de constructie en nog minder feiten over de verordeningen, die voltrokken werden in deze westelijke tempelen.

Het volk bouwde een tempel on-

geveer 570 vóór Christus, en, zoals wij leren, was het naar een patroon van de tempel van Salomo, ofschoon niet te vergelijken met dat prachtige gebouw in grootheid en kostbaarheid (zie B. v. M. II Nephi 5 : 16). Het is van belang te lezen dat, toen de verrezen Heer zich manifesteerde aan de Nephieten op het westelijk halfrend, Hij hen vergaderd vond bij de tempel. Het Boek van Mormon maakt echter geen melding van tempelen op dezelfde tijd als de verwoesting van de tempel te Jeruzalem; en bovendien kwam de Nephietische natie ten einde vier

eeuwen na Christus. Het is daarom duidelijk dat op beide halfronden tempelen ophielden te bestaan in de eerste periode van afvalligheid, en een begrip over tempelen in de wezenlijke betekenis is verloren gegaan onder de mensenkinderen.

Vele eeuwen lang was er geen heilgdom gewijd aan de Heer; inderdaad, het schijnt dat er geen behoefte aan zoiets werd gevoeld. De afvallige kerk verklaarde dat directe communicatie met God had opgehouden, en in plaats van Goddelijk bestuur proclameerden zij een zelf ingesteld bestuur van de hoogste macht. Het is duidelijk dat, voor zover het betrekking had op de kerk, de stem van de Heer tot zwijgen was gebracht; dat het volk niet langer gewillig was te luisteren naar woorden van openbaring, en dat het Goddelijk bestuur was afgeschaft door menselijke tussenkomst. Tijdens de regering van Constantinus, was een verdraaid christendom tot staatsgodsdienst geworden, en de behoefte aan een plaats, waarin God Zich kon openbaren, was nog volkomen onbekend.

't Is waar, vele stichtelijke gebouwen, de meesten zeer kostbaar en groot, werden opgericht. Van deze werden sommige toegewijd aan Petrus en Paulus, Jacobus en Johannes, andere aan Magdalena en de Maagd, maar geen enkele was gesticht door autoriteit en met de naam van Jezus Christus en tot Zijn eer. Onder de veelvuldige heilgdommen of kerken en kathedraalen had de Zoon des Mensen geen plaats om de Zijne te noemen. Er

werd verklaard dat de Paus, zetelend in Rome, de plaatsvervanger was van Christus, en dat hij zonder openbaring gemachtigd was om de wil van God te verklaren.

Niet voordat het Evangelie was hersteld in de negentiende eeuw, met zijn oude machten en voorrechten, werd het Heilige Priesterschap weer gemanifesteerd onder de mensen. En laten we er aan denken, dat de autoriteit om te spreken en te handelen in naam van God essentieel is voor een tempel; een tempel is nietig zonder de autoriteit van het Heilige Priesterschap.

In het jaar onzes Heren 1820 kreeg Joseph Smith, de profeet van de laatste bedeling, toen een jongen van nog geen 15 jaar, een Goddelijke manifestatie, waarin de Eeuwige Vader en Zijn Zoon, Jezus Christus, beide aan hem verschenen en de jeugdige smeker instrueerden. Door Joseph Smith werd het evangelie van ouds hersteld op aarde gebracht en de oude wet werd opnieuw gevestigd.

In de loop van de tijd, tijdens het bestuur van de profeet, werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd en bevestigd door Goddelijke macht. Het is van betekenis dat deze kerk, de waarheid van haar apartheid bevestigend, namelijk te zijn de Kerk van de levende God, zoals haar naam zegt, reeds in de vroegste dagen van haar geschiedenis zorgde voor de oprichting van een tempel (zie L. en V. 115 : 7-16).

De kerk werd georganiseerd op 6

april 1830, en in juli van het jaar daarop werd een openbaring ontvangen, die de plaats van een toekomstige tempel bestemde te Independence, Missouri. De bouw van een tempel op deze uitverkoren plaats is nog uitgesteld, zoals ook het geval is met een andere tempelplaats in Far West, Missouri (zie L. en V. 115 : 7-16), waarvan de hoeksteen werd gelegd in 1838. De kerk houdt het voor een heilige opdracht de tempelen te bouwen op die plaatsen, maar de weg is nog niet geopend om het plan te volvoeren.

In dezelfde tijd zijn tempelen opgericht in andere plaatsen, en deze laatste bedeling is reeds gekenmerkt door het oprichten van 13 andere tempelen.

Op 1 juni 1833 beval de Heer, in een openbaring aan de profeet Joseph Smith, de onmiddellijke bouw van een heilig huis, waarin Hij, naar Hij beloofde, Zijn gekozen dienstknechten zou begiftigen met macht en autoriteit (L. en V. 95). Het volk beantwoordde deze oproep met gewilligheid en toewijding. In weerwil van verschrikkelijke armoede en met de nooit aflatende vervolgingen voor ogen, kwam het werk klaar, en in maart 1836 werd de eerste tempel in de moderne tijd ingewijd te Kirtland, Ohio (L. en V. 109). De inwijdingsdiensten werden gekenmerkt door Goddelijke manifestaties, die aan hen verschenen, zoals aan hen, die in de eerste tempel van ouds offerden; en bij latere gelegenheden verschenen Hemelse wezens in het heilige gebied met openbaringen

van Gods wil aan de mensen. In deze plaats werd de Here Jezus weer gezien en gehoord (L. en V. 110 : 1-10).

Binnen twee jaar na zijn inwijding werd de Kirtlandtempel verdorven door het volk, dat hem bouwde; zij waren gedwongen te vluchten vanwege de vervolgingen, en met hun vertrek werd de tempel een gewoon huis, niet erkend door de Heer, tot Wiens naam hij was opgericht.

De trek van de Heiligen was naar het westen, en zij zetelden zich eerst in Missouri en later in Illinois, met Nauvoo als de centrale zetel van de kerk. Nauwelijks waren ze gevestigd in hun nieuwe woonplaats of de stem van openbaring werd gehoord om het volk op te roepen weer een heilig huis voor de naam van God te bouwen. De hoeksteen van de Nauvootempel werd gelegd op 8 april 1841 en de laatste steen op 24 mei 1845. Elk evenement werd gevierd met een plechtige vergadering en een heilige dienst. Doordat het duidelijk was dat het volk weer zou gedwongen worden te vluchten, en ze dus wisten dat de tempel spoedig na zijn voleinding weer verdorven zou worden, werkten ze met macht en ijver om het klaar te krijgen en behoorlijk in te richten. Hij werd ingewijd op 30 april 1846, hoewel sommige delen, zoals b.v. het doopvont reeds te voren ingewijd waren en gebruikt voor verordeningen. Ofschoon, zelfs vóór de voleinding van het werk, de exodus van het volk begon, ontvingen vele heiligen hun zegeningen

en begiftigingen in de Nauvootempel. De tempel werd verdorven door hen die in armoede en door toewijding hem hadden opgericht. In november 1848 werd hij een prooi der vlammen door brandstichting, en in mei 1850 heeft een wervelwind gesloopt wat er nog over was van de geblakerde muren. Op 24 juli 1847 kwamen de Mormonse pioniers de valleien van Utah binnen, toen die streek nog Mexicaans territorium was; en stichtten daar een nederzetting, die nu nog bestaat als Salt Lake City. Vier dagen later wees Brigham Yong, profeet en leider, een plaats in het kreupelhout van de woestijn aan, streek met zijn staf over de dorre grond en proclameerde:

„Hier zal de tempel van onze God zijn". Deze plaats is nu het mooie Tempelblok, waaromheen de stad gegroeid is.

In februari 1853 werd het terrein ingewijd met een heilige dienst, en op 6 april daaraanvolgend werden de hoekstenen van het gebouw gelegd, begeleid door een indrukwekkende plichtigheid. Er werd 40 jaar aan de Salt Lake tempel gebouwd en de voleindigde tempel werd een jaar later ingewijd. Van de vier tempelen, opgericht in Utah, werd aan de Salt Lake tempel het eerst begonnen en hij was het laatste klaar. Gedurende zijn bouw werden drie andere tempelen gebouwd door de Heiligen der Laatste Dagen, één in St. George, één in Logan en één in Manti. Voeg bij deze de twee in Kirtland, Ohio en Nauvoo, Illinois en we hebben al zes van deze heilige gebouwen, opgericht in de laatste

bedeling van het Priesterschap, de bedeling van de volheid der tijden. Het is niet de bedoeling in dit hoofdstuk in details te treden over een of andere tempel, hetzij oud of modern; maar meer om de essentiële en voorname hoofdpunten van de tempelen te laten zien, en duidelijk te maken dat, zowel in oude als in moderne tijden, het verbondsvolk het bouwen van tempelen heeft beschouwd als een werk, dat speciaal van hun handen vereist werd.

Uit wat gezegd is, is duidelijk dat een tempel méér is dan een kapel of kerk, een synagoge of kathedraal; het is een gebouw, opgericht als het Huis des Heren, geheiligd door de meest nabije tegenwoordigheid van de Heer zelf, en het Heilige Priesterschap, en toegewijd aan de hoogste en heiligste verordeningen, karakteristiek aan de bedeling, waartoe de bijzondere tempel behoort.

Eens te meer - om inderdaad een heilige tempel te zijn, aangenomen door God, en door Hem erkend als Zijn Huis - moet het volk opgeroepen worden voor dit offer, en zowel gever als gift moeten waardig zijn.

De Kerk van Jezus Christus zegt het heilige Priesterschap te bezitten, opnieuw hersteld op aarde, en dat het is gevestigd met Goddelijk gezag om tempelen op te richten en te onderhouden voor de naam van en de dienst voor de levende God, en in deze heilige gebouwen de verordeningen van het Priesterschap te bedienen, waardoor gebonden zal worden zowel op aarde als over het graf.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalfen

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

★

Heeft de Kerk aandelen in de cocacolamaatschappij?

VRAAG: Wij hebben gehoord dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een groot aandeelhoudster is in de Coccolafabrieken, uit welke belegging zij grote sommen gelds ontvangt. Mij is geleerd dat wij ons van het gebruik van cocacola moeten onthouden en nu ben ik door deze mededeling geschokt. Is het waar en indien wel, hoe is dat te verantwoorden?

ANTWOORD: Om de een of andere reden werd deze vraag mij bij verschillende gelegenheden door zekere kringen in het land gesteld, maar het is mij nooit gelukt de bron op te sporen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en haar besturende autoriteiten hebben met de Coccolamaatschappij niets van doen, laat staan dat zij daarin aandelen zouden hebben. Misschien heeft iemand met een bijbedoeling dit verzinsel rondgestrooid, blijkbaar

met het doel de leer van de Kerk en de vermaningen van de autoriteiten met betrekking tot het Woord van Wijsheid in een ongunstig daglicht te stellen.

Wat mijzelf aangaat: Ik weet niet wat cocacola bevat en kan dus geen deskundig advies daaromtrent geven. Ik heb echter de verklaring van een bekwaam chemicus, dat cocacola cafeïne bevat, dat ook een bestanddeel van koffie en andere stimulerende dranken is. Maar dit weet ik wel: deze drank wordt bij mij thuis niet gedronken en waar ik ook ben, ik neem het niet.

Als de leden van de Kerk de tijd zouden willen nemen om aandachtig te lezen wat de Heer hun heeft gezegd over het Woord van Wijsheid in de 89e afdeling van Leer & Verbonden en dan deze woorden ter harte willen nemen, zullen zij daar zeer wel bij varen. Deze openbaring werd voor de Heiligen

der Laatste Dagen als waarschuwing gegeven. Thee en koffie worden daarin niet genoemd, maar het is duidelijk dat die er ook onder begrepen zijn. In een openbaring aan de Profeet Joseph Smith werd in zijn dagen bekend gemaakt, dat deze twee dranken werden bedoeld doch dat de openbaring niet tot deze twee was beperkt. Heden ten dage worden nog meer andere dranken algemeen gedronken. Sommige daarvan zijn net zo schadelijk, misschien nog wel schadelijker, dan thee en koffie. De leden van de Kerk behoren evenwel wijsheid te betrachten en als zij datgene wat zij door openbaring leren, willen navolgen, zullen zij andere dingen, die een argeloos publiek worden geboden, leren vermijden. Het is een niet voor tegenspraak vatbaar feit dat sommige stimulerende dranken het publiek worden voorgezet, die nadelig voor de gezondheid zijn.

Laten wij niet uit het oog verliezen dat Satan niet slaapt en er op uit is zielen te vernietigen en zo mogelijk alle goede en gezonde geboden te ondermijnen en dat hij geen zier geeft om de gezondheid van het sterfelijk lichaam, noch om het onderhouden van Gods geboden. In radio- en televisieprogramma's zult ge vaak aanlokkelijke en verleidelijke reclames vinden voor dingen waarvan de Here heeft gezegd dat zij niet goed voor de mens zijn.

Het zou voor de mensheid een grote zegen zijn als dat allemaal weggedaan kon worden, maar naar mijn mening heeft Satan schijnbaar grote invloed op vele programma's

en op een zeer verleidelijke manier kan hij het kwaad uitbeelden, zodat vooral de jeugd er door wordt aangetrokken.

Het is nog niet zo veel jaren geleden dat het als zeer ongepast werd beschouwd op schermen of aanplakborden een vrouw af te beelden, die een sigaret rookt. Mijn gedachten gaan terug naar het begin van de vrouwelijke activiteit op dit gebied. Ik herinner mij op aanplakborden de afbeelding van een man en een vrouw te hebben gezien, die ter weerzijden van een tafel zaten, terwijl zij zijn sigaret aanstak.

Toen durfden zij nog niet een vrouw af te beelden die een sigaret rookte. Enige jaren later was zij een volslagen rookster geworden en in deze dagen is het de vrouw op het scherm die het smerige kruid adverteert.

Van Lucifer, de vijand van alle mensen, kunnen wij dit zeggen: hij is vernuftig en sluw. Hij kent alle streken en kan op een praktijk van verscheidene duizenden jaren bogen. Vanaf den beginne is zijn bedoeling geweest de mensheid tot haar verderf te voeren.

Ons werd, als leden van de Kerk, het Woord van Wijsheid geleerd. Wij behoren het zowel te verdedigen als het na te leven. Ons sterfelijk lichaam is bestemd om altijd voort te leven, nadat het uit het graf is opgestaan. Wij weten door openbaring dat zij, die in dit leven onrein zijn, dit ook hierna zullen zijn. Laten wij daarom onze medemens een voorbeeld geven om ons sterfelijk lichaam rein te houden.

VOORMALIGE PRESIDENTEN VAN DE NEDERLANDSE ZENDING GROETEN ONS

Het was een zeer goed idee van onze zendingspresident Dale R. Curtis zijn nog in leven zijnde voorgangers aan te schrijven met het verzoek herinneringen aan hun tijd als President van de Nederlandse Zending op papier te zetten en hun artikelen ten behoeve van de lezers van de Ster ter beschikking van de redactie van dit

kerkelijk periodiek te stellen. Ongetwijfeld zullen bij velen van ons beelden uit het verleden onder het lezen er van opdoemen, hetzij droeve, hetzij blijde. Laat ons hopen uitsluitend voor allen het laatste. Hier volgt de groet van Elder LeGrand Richards. Zijn er nog onder ons, die zich hem herinneren?

A. D. J.

Aan de leden in de Nederlandse zending

Mij werd het verzoek gedaan u, door middel van de Ster, een groet te zenden. Deze uitnodiging stel ik op prijs.

Ik had het voorrecht als zendeling in Nederland dienst te doen van april 1905 tot januari 1908, en hoewel ik sinds dien in de Kerk vele ervaringen heb opgedaan, is deze eerste zending een van de mooiste ondervindingen in mijn gehele leven. Terwijl ik de eerste achttien maanden op het Hoofdkantoor als zendingssecretaris diende, kreeg ik toch zo veel vrienden en werd ik in staat gesteld zo velen tot de Kerk te brengen, dat hun vriendschap in belangrijke mate mijn leven heeft verrijkt en in de eeuwige werelden zal blijven verrijken; daarvan ben ik zeker.

Bovendien heb ik het mogen beleven dat zo veel kinderen en kleinkinderen van mijn vrienden uit Holland op zending gingen, en had ik het voorrecht hun huwelijk in de tempel te sluiten, dat ik altijd mijn Vader in de Hemel dankbaar zal zijn voor het voorrecht mij ge-

schonken om die zending te vervullen.

In november 1913 werd ik opnieuw naar Nederland gezonden, nu als Zendingspresident. Mijn vrouw en mijn drie kleine meisjes vergezelden mij. Tijdens ons verblijf daar werd ons nog een meisje geboren. Onze kinderen leerden de taal zo vlug, dat Zuster Richards de taal ook moest leren om haar eigen kinderen te kunnen verstaan. Dat was een wonderlijke ervaring. In augustus 1914 brak de Eerste Wereldoorlog uit en die was zo nabij, dat wij vele malen het kanongebulder op het slagveld konden horen. Kort daarna werden onze zendelingen teruggeroepen en in de Verenigde Staten tewerk gesteld, doch op mijn verzoek mochten wij twee zendelingen voor elk district in onze zending behouden, zodat de Heiligen niet het gevoel kregen dat wij hen in de steek hadden gelaten. Deze zending eindigde in juni 1916. Weer maakten wij vele vrienden en bekeerlingen en nu nog ben ik bezig met het slui-

ten van het huwelijk hunner kinderen en kleinkinderen in de tempel. De vorige week voltrok ik nog twee van die plechtigheden.

Een van de grootste bewijzen van de waarheid en de waarde van het herstelde Evangelie is dat wat het in het leven van zijn aanhangers doet. Toen ik president van de zending was, trok op een avond een van de locale broeders, die van zijn huisbezoek terugkeerde, aan mijn deurbel en zeide: „President Richards, ik zag nog licht bij u branden en ik dacht dat het u wel zou interesseren waar ik aan dacht toen ik van mijn huisbezoek terugkeerde.” Hij zeide: „Ik dacht er aan wie en wat ik was, toen de zendelingen aan mijn deur kwamen, en wie en wat ik nu ben. Ik kan haast niet geloven dat ik dezelfde persoon ben. Ik denk niet dezelfde gedachten. Ik heb niet

meer dezelfde gewoonten. Ik koester niet langer dezelfde idealen. Ik ben in feite zo veel veranderd, dat ik nauwelijks kan geloven dat ik dezelfde persoon ben.”

Dit bevestigt wat ik President Joseph F. Smith in 1906 in een vergadering in Rotterdam heb horen zeggen. Hij zeide: „Het herstelde Evangelie maakt slechte mensen goed en goede mensen beter.” En dit is mijn getuigenis. Voor mij is het Evangelie in deze tijd de belangrijkste beweging in de wereld. Het is waarlijk de Paarl van Grote Waarde.

Ik zend mijn liefde en zegen tot elk van u en tot de zendelingen, die in uw midden arbeiden, en tot alle goede vrienden van de Kerk in dat geliefde kleine land dat Holland heet.

*Uw zeer toegenegen broeder
LeGrand Richards.*

Het Melchizedekse Priesterschap

Wat is de leer van het Priesterschap?

(uit de Improvement Era van febr. '61)

Joseph Smith, door openbaring schijvende, gaf deze belofte aan die Heiligen, die zich aan zekere beginselen van rechtvaardigheid hielden:

„... de leer van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw

ziel nederdalen (L. & V. 121 : 45). Wat wordt met de uitdrukking „de leer van het priesterschap” bedoeld en wat omvat zij?

Alvorens de getrouwe leden van de Kerk te beloven, dat zij een kennis zouden verwerven van de leer van het priesterschap door de

geest van inspiratie, had de profeet vele fundamentele beginselen opgesomd volgens welke het priesterschap werkt.

„Ziet, velen worden geroepen, maar weinigen worden gekozen”, zeide hij.

Geroepen tot wat? Gekozen, waarvoor?

Voor de vroegere kerkleden, bekend met de werking van het priesterschap, was het antwoord duidelijk. Zij hadden de openbaring, waarin de Here zeide:

„... Voorwaar zeg Ik u, *dat er velen onder u geordend zijn, die Ik heb geroepen, maar weinigen hunner zijn gekozen.*

„Zij, die niet zijn gekozen, hebben een zeer ernstige zonde bedreven, omdat zij op klaarlichte dag in duisternis wandelen...

„Indien gij Mijn geboden niet onderhoudt, zal des Vaders liefde niet met u verblijven en zult gij daarom in duisternis wandelen (Id. 95 : 5, 6, 12).

Dat wil dus zeggen: Vele broeders zijn geroepen het priesterschap te ontvangen en deszelfs heilige ambten te vervullen, maar weinigen van hen zijn gekozen om de volheid der zegeningen te ontvangen, die het priesterschap biedt.

Met andere woorden: Velen zijn tot het priesterschap geroepen en weinigen zijn voor die eeuwige verheffing uitverkoren, die in, door en vanwege het priesterschap beschikbaar is.

„En waarom zijn zij niet gekozen?” vraagt de Profeet.

Ziehier zijn antwoord: „*Omdat hun hart zo zeer op de dingen de-*

zer wereld is gezet en sterk naar de eer der mensen streeft, dat zij deze ene les niet leren”:

„*Dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels zijn verbonden, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid.*” (Ibid. 121 : 35, 36).

Zijn er priesterschapsdragers vandaag, wier belangstelling meer naar de wereldse en tijdelijke dingen uitgaat dan naar de Kerk en de dingen van de Geest? Zijn er die aan de eer van mensen, op welk gebied ook, de voorkeur geven boven die eer, welke door het evangelie van God komt?

Dat de rechten van het priesterschap „ons verleend kunnen worden, is waar,” zo vervolgt de Profeet, „doch wanneer wij het ondernemen onze zonden te bedekken, of onze hoogmoed, onze ijdele eerzucht te bevredigen, of in enige mate van ongerechtigheid bestuur, heerschappij over of dwang op de menselijke zielen uit te oefenen, ziet dan onttrekken de hemelen zich, de Geest des Heren is bedroefd, en wanneer Deze Zich heeft teruggetrokken - vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man.” (Ibid. 121 : 39).

Zonde (van iedere soort!), verwaandheid, ijdele ambities, onrechtvaardige controle over andere mensen - deze zijn in strijd met „de grondbeginselen van gerechtigheid”, door welke de priesterschapsdragers moeten worden geleid.

Kan iemand, die geroepen is het Heilige Priesterschap te dragen, ooit verwachten door de Godheid te worden gekozen voor een eeuwige beloning, indien hij zonde begaat? Indien hij zijn leven door trots en wereldse ambities laat beheersen? Indien hij op economisch, maatschappelijk of politiek gebied of op welk gebied ook, onrechtvaardig gezag uitoefent over andere mensen?

„Door droeve ervaringen hebben wij geleerd”, zo gaat het geïnspireerde epistel verder,” dat het in de natuur en de neiging van bijna alle mensen ligt, dat, zodra zij enig gezag verkrijgen - zoals zij veronderstellen - zij onmiddellijk beginnen onrechtvaardige heerschappij uit te oefenen. Daarom worden velen geroepen, maar weinigen gekozen.

„Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde.

„Door vriendelijkheid en zuivere kennis, die de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog grotelijks zal ontwikkelen.” (Ibid. 121 : 39-42).

Tenslotte geeft de profeet de belofte van eeuwig leven en verhoging aan die priesterschapsdragers, die een vaste koers volgen, de geboden onderhouden en hun priesterschap uitoefenen in volle overeenstemming met „de grondbeginselen van gerechtigheid.”

„Laat uw binnenste eveneens vervuld zijn van liefde jegens alle mensen, en jegens het huisgezin des

geloofs, en laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden, en de leer van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen.

„De Heilige Geest zal voortdurend uw metgezel zijn, en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwige heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal deze u voor eeuwig toevoelen.” (Ibid. 121 : 45, 46). Wat is dus de leer van het priesterschap?

Het is de leer dat zij, die met deze macht zijn begiftigd, gekozen zullen worden om het eeuwige leven te beëerven, indien zij hun priesterschap volgens beginselen van gerechtigheid uitoefenen; indien zij in het licht wandelen, de geboden onderhouden, de dingen van Gods koninkrijk in hun leven voorop zetten en de stoffelijke belangen op de tweede plaats stellen en in Gods koninkrijk dienen, uitsluitend ter verheerlijking van God.

Het is de leer dat hoewel mannen de rechten van het priesterschap hebben ontvangen, zij de eeuwige zegeningen niet zullen oogsten, als zij die voor onrechtvaardige oogmerken gebruiken; als zij zonden begaan; als de dingen dezer wereld in hun leven voorrang hebben boven die van de Geest. De gedachte is verschrikkelijk maar waar: Velen worden tot het priesterschap geroepen, maar weinigen voor het eeuwige leven gekozen.

Nieuwe raadgever aangesteld in het Nederlandse Zendingspresident- schap

Ouderling Jacob de Jager, momenteel Gemeentepresident van de Nijmeegse Gemeente werd op de Utrechtse Districtsconferentie van 9 oktober 1966 aangesteld als Tweede Raadgever in het Nederlandse Zendingspresidentschap.

Broeder de Jager ging na zijn Middelbare Schoolopleiding in zaken en heeft in dienst der N.V. Philips vele langjarige commerciële opdrachten uitgevoerd in het buitenland o.a. in Indonesië, Canada, Mexico en Turkije.

Momenteel maakt hij deel uit van de Commerciële Directie van de N.V. Splendor Gloeilampenfabrieken te Nijmegen.

Toen hij in Indonesië woonde huwde broeder De Jager met Bea Lim, een lerares Engels bij het Middelbaar Onderwijs en twee jaar later repatrieerden zij met hun zoon Michiel. Tijdens hun verblijf in Ne-

derland kwamen zij in contact met de Zendingen en begon hun studie van het Evangelie.

Toen zij daarna voor drie jaar in Canada woonden werden zij daar gedoopt en lid van de Kerk. Hun dochter Audrey werd in Canada geboren en broeder De Jager vervulde aldaar het ambt van Tweede Raadgever in het Ouderlingquorum van de Toronto Stake.

Later was hij Zondagsschooloverziener van de Engelssprekende Gemeente in Mexico-City.

Zuster de Jager heeft veel aan het Jeugdwerk bijgedragen en is momenteel Presidente van de Z.H.V. in Nijmegen.

De Eerste Raadgever van President Curtis is Broeder Eugène Engelbert, eveneens werkzaam bij Philips, die ook als Raadgever diende onder de vorige Zendingspresident Don van Slooten.

Zusterhulpvereniging Rotterdam-Noord

Wat de
Zusterhulpvereniging van
Rotterdam-Noord,
blijkens onderstaande
afbeeldingen
van de op 22 oktober j.l.
gehouden bazar,
onder leiding van
Zuster Wiessenhaan heeft
gepresteerd.

Heeft de wereld nu ook profeten nodig?

Onlangs had ik een evangeliegesprek met iemand, die goed in de Bijbel thuis was. Na ons onderhoud was hij dan ook in staat uit eigen oordeel te zeggen dat alles wat hij had gehoord schriftuurlijk juist was.

„Maar dat Joseph Smith een profeet was, nee, dat kan ik niet geloven,” zeide hij tenslotte. Was Joseph Smith een profeet van de levende God of was hij het niet? Alvorens deze vraag onder het oog te zien, zou ik een andere daaraan vooraf willen laten gaan: „Heeft de wereld van deze tijd een profeet nodig?” Bestaat er behoefte aan een die haar precies kan vertellen wat God van ons verlangt? Waarom wij hier zijn? Wat onze bestemming is, het doel van dit sterfelijk leven? Ik heb vernomen dat alleen in Nederland twee en vijftig verschillende geloofsrichtingen bestaan die alle deels gelijke, deels uiteenlopende of zelfs tegenstrijdige opvattingen hebben over het antwoord op de belangrijkste levensvragen, in de eerste plaats over de vraag: Wat is Gods wil; hoe luiden Zijn geboden; wat moet ik doen om die te volbrengen? Gezien het grote aantal geestelijke stromingen is Gods wil voor de wereld om ons heen en daarbuiten een verborgenheid. Dit woord brengt mij een uitspraak van de Oud-testamentische Profeet Amos in herinnering. Hij zegt: „Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding

doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.” (Amos 3 : 7). Dat is duidelijke en niet voor tweeerlei uitlegging vatbare taal. God bedient zich uitsluitend van Zijn profeten om Zijn wil aan de mensen op aarde bekend te maken. Profeten zijn dus de openbaarders van datgene wat God nodig oordeelt Zijn kinderen te doen weten. Er waren in de Oud-Testamentische tijden veel profeten op aarde, niet alleen op het oostelijk halfrond, maar ook in het westen, volgens het Boek van Mormon. Zij werden allen door God geroepen en onder het volk gezonden om het te leiden, te vermanen en te waarschuwen voor de gevolgen van zijn hardnekkigheid en goddeloosheid. Maar de Joden luisterden niet en sloegen op de ernstige en herhaalde waarschuwingen voor de onvermijdelijke rampen, die over hen zouden komen, geen acht. Jezus, tijdens Zijn zending op aarde, wist dit en het was voor Hem aanleiding deze droeve woorden uit te spreken: „Jeruzalem, Jeruzalem, gij, die de profeten doodt en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen; en gij lieden hebt niet gewild.” Terloops zij hier op gemerkt dat Jezus, van Wie in den beginne het oordeel was weggenomen, thans wel Zijn voor-sterfelijk bestaan

herinnerde en de Joden onder het oog bracht, dat Hij het was, als de God van het Oude Testament, Die hen door de mond van Zijn profeten wilde behoeden voor de komende oordelen.

In het midden des tijds zond God de Vader Zijn Eerstgeborene naar de geest, Zijn Eniggeborene op aarde, om de Joden tot God terug te brengen, van Wie zij waren afgedwaald.

„Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebben. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.” (Joh. 3 : 16, 17).

Dat Jezus was gekomen om de wil van Zijn Vader bekend te maken, heeft Hij meerdere malen gezegd, o.a. in Joh. 14 : 24: „...Het woord, dat gij lieden hoort, is het Mijne niet, maar des Vaders, die Mij gezonden heeft.” „Ik heb Uw naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt...” Want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven...” (Joh. 17 : 6, 8). Jezus werd gezonden, omdat in die dagen behoefte bestond aan openbaring. Het is niet voor redelijke tegenspraak vatbaar dat de wereld van heden eveneens behoefte heeft aan openbaring.

Jezus zeide, na Zijn opstanding,

tot Zijn apostelen: „Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelfde dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.” (Matth. 28 : 19). Het is van betekenis dat Jezus Zijn opdracht aan de apostelen deed voorafgaan door de woorden: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. De apostelen moesten worden doordrongen van het feit dat zij hun opdracht niet ontvingen van een mens, maar van een God, hun Heer en Meester. Het is alsof Hij wilde zeggen: „Ik ben uw God; Ik ben eeuwig en zo is ook Mijn woord. Gij zult daaraan niets toe- of afdoen; het is het Evangelie van Mijn koninkrijk.” Dit laatste is in de loop der eeuwen helaas toch geschiedt; Zijn Evangelie werd spoedig na de dood der apostelen een verborgenheid. Toch zou het, als een van de tekenen van Zijn wederkomst weer worden verkondigd. Jezus zeide namelijk in Zijn profetische rede met betrekking tot de laatste dagen: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.” Er zouden weer dienstknechten van Christus op aarde zijn met dezelfde opdracht als de apostelen van ouds kregen nl. de volken te onderwijzen, lerende hen onderhouden alles, wat Hij hun geboden had.”

Amos zegt dat daartoe eerst een profeet moet opstaan om de ver-

borgenheid, dat het Evangelie des Koninkrijks dan zou zijn, van God te ontvangen en die de wereld bekend te maken. Nu dient Joseph Smith zich als zodanig aan. Hoe kunnen wij weten dat hij inderdaad een door God gezondene is? Jeremia geeft de toetssteen: „...Als het woord van dien profeet komt, dan zal die profeet bekend worden, dat hem de Here in der waarheid gezonden heeft.” (Jer. 28 : 9). Zie ook 2 Petrus 1 : 21.

Nu deze vraag: „Beantwoordt Joseph Smith aan deze voorwaarde?

Lees de openbaringen uit Leer & Verbonden en ga bij uzelf na of er bij zijn die in vervulling zijn gegaan. Lees het Boek van Mormon en over de opgravingen in Midden-Amerika en vraag uzelf af hoe Joseph Smith aan al die wetenschap kwam, als die verborgenheden hem niet door God geopenbaard werden. Ik zal gaarne nog enige regels in het volgende nummer van De Ster wijden aan het antwoord op de vraag: „Was Joseph Smith een profeet van de levende God?”

A. D. J.

BLIJF BIJ HETGEEN DE KERK LEERT

(Uit een toespraak van Elder Mark E. Petersen van de Raad der Twaalven tijdens de jaarlijkse Algemene Conferentie April 1953).

Er is maar één man in de gehele wereld die het recht heeft een nieuwe leerstelling aan de Kerk te geven en die man is de President van de Kerk. Dus, leraren, wilt u zolang u nog geen President van de Kerk bent, zich houden aan de tegenwoordige, officieel aanvaarde, leerstellingen van de Kerk?

Ik geloof niet dat klaslokalen of kansels in onze Kerk laboratoria zijn, waar met nieuwe leerstellingen en theoretische beschouwingen kan worden geëxperimenteerd. Zij zijn uitsluitend bestemd voor diegenen die verlangend zijn mannen en vrouwen, jongens en meisjes tot

de waarheid te bekeren.

Ik geloof dat als wij iemand op de verkeerde weg brengen door hem verkeerde beginselen te leren, wij daarvoor verantwoordelijk zijn. Ik geloof niet dat een van ons zich het aanvaarden van die verantwoordelijkheid kan veroorloven.

Ik geloof daarom niet dat wij in onze klassen en toespraken opvattingen en leerstellingen kunnen verkondigen, die door de Kerk niet worden aanvaard noch officieel verkondigd.

Ik geloof dat geen enkele leraar in welke organisatie ook, het recht heeft de voorgeschreven leergang te negeren en daarvoor artikelen uit tijdschriften, wijsgerige discussies, lezingen of andere niet aan de orde zijnde zaken in de plaats te stellen.

De Utrechtse districtsconferentie van 8 en 9 oktober 1966

Zaterdagavond 8 oktober en zondag 9 oktober is voor de Heiligen der Laatste Dagen in het district Utrecht een goede tijd geweest, n.l. de eerste districtsconferentie van dit seizoen.

Na de buitengewoon gezellige zaterdagavond, verzorgd door de diverse O.O.V.'s van het district waarin ons allerlei schetsjes en toneelstukjes voorgeschoteld werden, was zondagochtend het gebouw Trianon spoedig gevuld. De algemene ochtendvergadering werd voorafgegaan door afzonderlijke vergaderingen van priesterschapsdragers en Z.H.V.-leden.

Tijdens de priesterschapsvergadering voerden de scheidende districts-president Cornelius van Ry en broeder Rosema, president van het 2e ouderlingenquorum, het woord. Door broeder Rosema werd het onderwerp „Openbaring” behandeld, hetgeen een levendige discussie ten gevolge had. Hiervóór waren twee jonge broeders, Arie Noot jr. en Frits Grader, beide uit de gemeente Zeist, voorgesteld voor verhoging tot het Melchizedekse Priesterschap, ondersteund en aangesteld tot ouderling.

De eigenlijke conferentie had als thema „Gehoorzaamheid aan de Evangeliegeboden en -standaarden.”

De ochtendzitting kenmerkte zich door een zeer grote opkomst en president van Ry heette dan ook allen hartelijk welkom, in het bij-

zonder de Zendingspresident en zijn vrouw, en zijn eerste raadgever.

De vergadering werd daarna voortgezet met het zingen van lied 107 „Alles wat adem heeft, love de Here der Heren” en gebed, waarin broeder Arie Noot Sr., gemeentepresident van Zeist, vooringing. Daarna vergastten de in de zaal aanwezige zusters de broeders op lied 164 „Waarheid spreekt tot onze zinnen”.

De eerste spreker was de districts-president, over het heilig houden van de sabbat. Als wij onze geboden bewaren, is God ook gebonden om te doen wat Hij ons beloofd heeft (L & V 130 : 20, 21; 82 : 10). Dit geldt voor alle geboden en ook voor het heilig houden van de sabbat: doen wij onze plicht dan ontvangen wij alle zegeningen die daarop beloofd zijn. Het kost persoonlijke inspanning en zorg om de dag van gebed in ere te houden. Pres. Joseph Fielding Smith zei hierover: „Overwerk je niet en tob niet op zaterdag om de zondag niet te beroven.” Wanneer we zaterdagavond laat thuis komen, hebben we ons niet voorbereid op de zondag. We kunnen dan niet op de juiste manier de priesterschapsvergadering bijwonen, en in vreugde van het Avondmaal nemen, na in ootmoed gevraagd te hebben om vergeving van eigen fouten én die van anderen. Zondag is een dag van rust maar ook van actieve aanbidding,

om onszelf en ons gezin te verrijken, een dag van onthouding van pleziertjes, van soberheid (ook in eten!) om in waardigheid van het Avondmaal te kunnen nemen (L & V 59 : 8 - 18).

Voortgaand op het thema van gehoorzaamheid sprak hierna president Curtis over eerbied en erkenning van autoriteit. De zendingspresident haalde het voorbeeld aan van Christus, toen Hij hoorde van de ziekte en dood van Lazarus. Vóór de opwekking vroeg Hij Maria waar het graf was, vroeg hun de stenen weg te nemen, en de grafkleding los te maken, hoewel Hij zonder enige twijfel de macht had om dit alles zelf te doen. De anderen moesten eraan doen, wat ze zelf konden. Zo is het ook in het hele leven: wij moeten zelf aan ons karakter werken, eigen brood verdienen, getuigenis verwerven en voor eigen zaligheid werken. Het Evangelie is het grootste DOE-HET-ZELF-project op aarde! Datgene wat wij niet kunnen, wordt voor ons gedaan, zoals Christus als enige Lazarus op kon wekken, en dat ook het enige was dat Hij Zelf deed. Er zijn vele banden die we zelf los moeten maken, stenen die we opzij moeten wentelen die anders struikelblokken worden, en het eren en erkennen van autoriteit is voor velen een struikelblok. En dat terwijl het gaat om het eren van Priesterschap en het erkennen van roeping. Wij moeten geboden in de eerste plaats op onszelf van toepassing achten en niet op onze buurman en werkelijk het gehoorde navolgen, wetend dat wij het kunnen omdat God een God

van liefde is en geen onmogelijke opdrachten geeft.

Na deze toespraak werd staande lied 133 „Zie de sterke God verschijnen” gezongen. Broeder de Vries uit Amersfoort had hierna het woord over „Hoe kunnen wij de zendelingen helpen”. Zendelingen gaan als elitegroep op pad om anderen deelgenoot te maken van Gods heerlijkheid. Wij moeten hen zoveel mogelijk helpen door b.v. het hartelijk ontvangen van onderzoekers en van de zendelingen zelf, het meenemen van vrienden naar de kerk of het contact leggen van vrienden met de zendelingen. Laten de zusters er ook op letten of de zendelingen er netjes uitzien en laat de gemeente ze zo mogelijk belasten met gemeentetaken. Houd geregeld contact met de resultaten van hun (zware) werk. Het gaat om de eigen gemeente in de Kerk; zorg ervoor dat de onderlinge verhoudingen goed zijn, en dat men, hoe men ook op ons let, geen kwaad over ons kan spreken.

Vervolgens gaf zuster Armanda Noot van de gemeente Zeist een verslag van haar ervaringen in het zomerkamp van de O.O.V. Toen ze er naar toe ging, had ze niet gedacht zo hard en vooral zo plezierig te zullen werken. Ze heeft geleerd wat het betekende een kind van God te zijn en zoveel broertjes en zusjes te hebben. „In het kamp hadden we gewoon niet de tijd noch de aanleiding om ergens negatief in te zijn.” Vooral de getuigenisvergaderingen waren zeer opbouwend geweest en haar getuigenis was dan ook zeer versterkt, ook in verband met het ongeluk én

het snelle herstel van haar broer. Ze was weer méér gaan leven in de Kerk. Tegenzin om naar huis te gaan had iedereen aan het eind van het kamp. Ze vergeleek de speurtocht die in het kamp gehouden was, met ons gehele leven: „We zoeken een doel dat we kennen, langs wegen die we nog niet precies weten, maar als we de routebeschrijving maar goed lezen en alle foute posten en misleiden-de aanduidingen ontlopen, komen we ongetwijfeld bij het doel.”

President Engelbert, de eerste raadgever in het zendingspresident-schap, die na haar aan de beurt kwam, had graag in zijn jeugd een dergelijk kamp meegemaakt en was blij dat dit nu mogelijk was voor de jeugd van Zion. Hij haalde bij zijn onderwerp „Vasten en gebed” de woorden van Christus aan „Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten”: dit ligt aan de bron van iedere bekering. Bidden is ootmoed. Zonder zelfverneder-ing is geen gebed aanvaardbaar. We moeten als kinderen tot onze Hemelse Vader komen, in een-voud en vertrouwen. Vasten geeft ons hierbij nog meer het besef van kleinheid en afhankelijkheid én dankbaarheid om wat we al ont-vangen hebben. Zonder nederig-heid hebben wij geen recht op in-spiratie, zonder inspiratie kunnen wij niets. We moeten tot God komen met een verslagen geest en een gebroken hart en dan kunnen, míts wij de geboden bewaren, de gebeden verhoord worden. Spreker gaf uiting aan zijn dankbaarheid voor alle zegeningen, maar vooral voor alle kastijdingen die hij kreeg

omdat dat hem tot nederigheid bracht.

De ochtendzitting werd besloten met het zingen van lied 6 „Ere de man” en gebed waarin broeder Joop Scholten uit de gemeente Hilversum voorging.

De middagvergadering stond onder leiding van broeder van Zoe-ren, tweede raadgever van het districtsbestuur, en begon om 3 uur met een welkomstwoord van deze.

Na het openingslied 73 „Gods Geest brandt in het harte” en gebed waarin broeder de Bruin, gemeentepresident van Utrecht, voor-ging, was het woord aan president Curtis, de zendingspresident. Hij sprak over de waarde en zin van het voorstellen en ondersteunen van de autoriteiten hetgeen daarna door Elder Daij werd gedaan.

Nieuw voorgesteld werden broeder de Jager uit Nijmegen als tweede raadgever van het zendingspresi-dentschap, broeder Marshall als Superintendent over de Zondags-school in de Nederlandse Zending, beiden in de plaatsen die door het vertrek van president van Rij opgevallen waren, een districts-president werd nog niet voorge-steld; zuster Maria van der Lende als Presidente van de J.V.O.O.V. in de zending en broeder Wouter van Beek als Superintendent van de Zendings-J.M.O.O.V. Allen die een districts- of een zendingsfunc-tie bekleden, moesten naar voren komen zodat iedereen kon zien wie zij waren. Het bleek zo bij elkaar een heel ploegje te zijn.

Een koor van de broeders van de diverse gemeentes zong toen lied 8: „Hoe treflijk en groot”.

De eerste spreker van de middag was broeder van Zoeren over de wet van de tiende. Het verbond dat wij met onze doop maken houdt vele zegeningen voor ons in wanneer wij ons aandeel in het verbond nakomen. Dan doet God het ook. De spreker vergeleek het met een verzekering: als we doen wat aan de achterkant van de post staat, krijgen we de uitkering als we ervoor in aanmerking komen, en het nodig is. Hij gaf zijn getuigenis over de zegeningen die verkregen worden door het betalen van tiende en wekte iedereen op aan deze financiële ijzeren roede vast te houden.

Broeder ten Broeke, eerste raadgever in het districtsbestuur, de volgende spreker, had het Woord van Wijsheid als onderwerp. Dit is als een groet aan ons gegeven voor ons aller welzijn. Het is aangepast aan de zwakken en zwaksten, dus kan het door allen worden nageleefd, die Heiligen zijn of kunnen worden genoemd. De mens zelf moet er met zijn vrije wil achter staan, dan zullen zegeningen van gezondheid, maar vooral van geestelijke aard zijn deel zijn. Hierna dankte hij broeder van Rij voor alles wat hij van het echtpaar van Rij heeft kunnen leren en wenste hun een goede thuisreis toe. Broeder Hoencamp, de districtssecretaris, roemde in zijn toespraak broeder en zuster van Rij als stille, harde werkers. Veel werk is in het verborgen gebeurd, zoals zo vaak

en hij vergeleek het met de natuur die na een winter plotseling opbloeit en blijk geeft van arbeid die niemand te voren heeft gezien. Zo gaat het met alle zendelingen: we zien maar een klein deel van de inspanning: „Werk altijd in de tijd die de Heere U gegeven heeft”. Hij dankte de van Rij's voor alles wat ze gedaan hadden.

Gezongen werd hierna staande lied 18: „God volgt voor ons verborgen paân”.

Liefde, de wet van liefde. Dit was het onderwerp van broeder Holmgren: het is de basis van het Evangelie, en het eerste en tweede gebod, die aan elkaar gelijk zijn en samen inhouden: Gij zult liefhebben, I Joh. 4 : 7, 8 en I Cor. 13. De liefde van onze Hemelse Vader blijkt duidelijk uit alles wat Hij voor ons gedaan heeft: ons dit leven op aarde mogelijk maken, Zijn Eniggeboren Zoon geven om voor ons verzoening te doen. Wanneer liefde zou heersen i.p.v. haat in de wereld zou de aarde er al heel anders uitzien en in een heel andere staat verkeren. De aanwezigheid van ieder in de Kerk is een product van liefde; gaan we maar eens na wat er allemaal nodig is geweest om ons het Evangelie te brengen. Wij moeten ons bewust zijn van deze liefde en van de liefde die God ons als Zijn kinderen toedraagt om zelf dit grootste gebod te kunnen onderhouden. Hierna werd broeder de Jager, gemeentepresident van Nijmegen en kersverse tweede raadgever in het presidentschap van de Nederlandse Zending, naar voren geroepen.

Hij sprak zijn blijdschap uit over het feit dat hij nu kon gaan samenwerken met president Curtis voor wie hij een groot respect heeft, en met pres. Engelbert die hij nog kent uit Eindhoven, van hun werk bij „een grote gloeilampenfabriek in het zuiden des lands”. Hij maakte in korte trekken duidelijk welke offers de familie van Rij heeft moeten maken om hier het Evangelie te kunnen komen verspreiden. Hierna stelde hij in extenso de profeet Job als voorbeeld voor een ieder die in moeilijkheden zit. Job, die zijn bezittingen, 7 zonen en 3 dochters verliest, zegt slechts: „De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen. De naam des Heren zij geprezen.” Als hij later overdekt met zweren door zijn vrienden wordt aangespoord om het Evangelie dat hem zoveel onheil heeft gebracht vaarwel te zeggen, bidt hij niet eens voor eigen herstel, maar voor zijn vrienden. En dan wordt Job weer gezegend, dubbel gezegend als voorheen. Een voorbeeld voor iedereen in getrouwheid en vastberadenheid alles te doorstaan en te volharden tot het einde.

Tot slot van deze conferentie was het woord aan het echtpaar van Rij, dat op deze dag afscheid genomen heeft. Eerst kwam zuster van Rij, die uiting gaf aan haar grote dankbaarheid voor het feit dat ze deze jaren hier op zending heeft mogen zijn. Veel liefde is haar hier geschonken en het is moeilijk om weg te gaan. Ze verhaalde van een zilveren schaal die in een gezin van moeder op doch-

ter werd overgedragen mét daarbij de aansporing om nog iets veel kostbaarders te verwerven, n.l. een getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie, en gelegenheid om in de wijngaard des Heren te arbeiden.

Broeder van Rij, als laatste spreker, maakte duidelijk dat hij met gemengde gevoelens op het podium stond. Blij om alle geliefden weer te zien, was hij bedroefd om van zovelen hier afscheid te moeten nemen. Zijn dank ging in de eerste plaats uit naar zijn Hemelse Vader, daarna vooral naar zijn vrouw en dan naar de Zendingspresidenten waarmede hij had samengewerkt: President van Slooten en Pres. Curtis. Zijn eigen toekomst is onzeker, maar God helpt ons altijd. Hij haalde het voorbeeld aan van de apostel Thomas, de ongelovige genoemd omdat hij niet aan de opstanding kon geloven, die, toen Christus naar Lazarus terug keerde omdat deze ziek was, zei: „Komt, laat ons gaan” terwijl de anderen bang waren om het hun vijandige land in te gaan. We moeten zoveel mogelijk op de positieve zijde van de mensen letten, in God geloven, maar ook in de mens. „Waar geloof is, daar is liefde; waar liefde is daar is vrede; waar vrede is, daar is God, waar God is, daar is geen behoefte.” Hij dankte allen voor wat ze voor hem geweest waren en hoopte dat men elkaar in ieder geval eens terug zal zien.

Broeder van Zoeren bedankte nogmaals het echtpaar van Rij voor de vele wijze lessen en de goede samenwerking. Als slotlied werd ge-

zongen „Heer, wij gaan nu huiswaarts henen” en broeder Lot uit Gouda ging voor in het slotgebed. Hierna zongen allen staande lied 59: „God zij met U tot w’U wederzien” en het persoonlijk afscheid van de familie van Rij be-

tekende het einde van deze sfeervolle districtsconferentie, waarin de invloed van de Heilige Geest en het besef van onderlinge gebondenheid en broederschap voor ieder voelbaar was.

W. E. A. v. B.

DE REUNIE

Zaterdag, 15 oktober 1966, begon de „kampreunie”. Het zou een waar evenement worden voor iedereen, die er aan deelnam. Men werd om 16 uur verwacht in de kerk aan de Zaaiersweg in Amsterdam, maar natuurlijk was niet ieder er om die tijd, (waarom kunnen Mormonen zo moeilijk op tijd komen?) pas om een uur of vijf was iedereen present. Na enige kampliedjes gezongen te hebben, wat ons weer een beetje in de stemming bracht, gingen we dia’s kijken. Bij iedereen kwamen de herinneringen weer boven, en de leegte, ontstaan door diegenen, die er niet waren, viel nu des te meer op. Waar waren jullie? We hebben jullie gemist, echt waar!

We begonnen de broodmaaltijd in een opperbste stemming, overal hoorde je vrolijke stemmen. We waren allemaal blij elkaar terug te zien en dat bleek dan ook wel uit de gesprekken! Hoewel we met weinigen waren, begon ons dansfeest toch precies om zeven uur. Na het openingsgebed openden „onze” Wil en Wouter de avond met een sneeuwbal dans en na een tijdje danste iedereen. Het werd een echt Mormoons dansfeest, iedereen was in een vreugdevolle

stemming. Volksdansen uit het kamp werden weer in de herinnering gebracht door Mabel, die wel een beetje te bescheiden was over haar kunnen. De spelletjes die de diverse dansen afwisselden, brachten ons weer dichter tot elkaar en toen het eind in zicht was, danste iedereen met iedereen, en er was niemand, die van ophouden wilde weten. We waren doodmoe, maar ophouden? Nee hoor! Na enige aarzeling, mochten we van onze balleider nog één dansje extra maken, maar daarna was het echt afgelopen. Anton Hopman had deze avond weer voortreffelijk geleid, op een manier, die we van hem gewend zijn. De jongens moesten in de oude kerk slapen aan de Weteringschans, wat na enig blazen (in de luchtbedden) en woelen (op de luchtbedden, LAWAAI!!) wel een beetje lukte. Om 6.30 uur (half zeven!!!) stonden we op en om kwart over zeven stonden er een paar slaperige Mormonen bij de tramhalte verder te slapen. De meisjes waren natuurlijk veel later klaar, maar toch konden we op tijd met ons ontbijt beginnen, waarna de jongens naar de Priesterschapsvergadering gingen, waar we de gasten waren van de wijk Am-

sterdam. Voor de zondagsschoolvergadering was zr. S. van der Put uit Den Haag gekomen om ons les te geven, d.w.z. Siegried gaf ons weer eens les op haar eigen fantastisch goede manier! We weten nu dat we wat moeten *doen* met de kennis, die we op het kamp hebben opgedaan. De les was veel te vlug naar onze zin weer afgelopen, maar na de Zondagsschoolvergadering kwam een getuigenisvergadering, die ongetwijfeld bij velen nog lang in de herinnering zal blijven. Deze deed sterk terugdenken aan het kamp, waar ook iedereen een getuigenis gaf over het Evangelie.

Daar was bijvoorbeeld Mary, die ons vroeg voor alle paartjes in de kerk te bidden, omdat die het vaak heel erg moeilijk hebben, daar waren er ook, die vertelden hoeveel het ze speelt, dat ze niet bij het kamp aanwezig waren geweest, daar was Steef, die vertelde, hoeveel het hem speelt, dat hij nog geen lid was van onze kerk, maar dat hij uitzag naar de dag, waarop hij gedoopt zou worden, (ik zal er zijn Steef, samen met vele anderen!). Moge deze getuigenissen alleen maar versterkt worden en mogen degenen, die zo’n sterke getuigenis hebben, groeien in het geloof en anderen opbouwen met die getuigenis. Paul van het Schip kreeg geen gelegenheid om de vergadering te sluiten, dan pas een half uur na het vastgestelde tijdstip (ik geloof, dat hij het helemaal niet erg vond). Daarna gingen we aan tafel en aten van een bijzonder lekkere rijsttafel. Een zendeling uit België speelde daarna voor ons

enige klassieke werken op de vleugel, die jammer genoeg een beetje ontstemd was. Hij speelde fantastisch, fenomenaal, zeer goed, ik heb er gewoon geen woorden voor. We hebben staande voor hem geapplaudiseerd, wat een speler van concertformaat toekomt. De reunie kwam tot een eind, iedereen handelde nog een paar laatste zaken af, zoals slaapzak opvouwen, benzine kopen (voor diegenen die op de brommer waren gekomen). Na de avondmaalsvergadering hadden we nog een broodmaaltijd waar afspraken werden gemaakt om brieven te schrijven waar iedereen eigenlijk in een melancholieke bui was. We waren allemaal verdrietig dat het zo snel was afgelopen. De hele reunie ademde een geest van herinnering, een geest, die we alleen maar terugvinden bij een groep Mormonen. Het had ook anders gekund, maar dan was het niet zo goed geweest als nu. Laten we dit grootse feest, wat het toch eigenlijk was, lang in onze herinnering houden, en vooral onthouden dat wij jonge Heiligen der Laatste Dagen zijn, toekomstige leiders der enige ware en eeuwige kerk op deze aarde!

Na een paar slotwoorden van Ron en Wouter, (voor diegenen, die officieel zijn aangelegd Ron Muntinga en Wouter van Beek) die niet lang genoeg konden duren, was het dan jammer genoeg zover. Er werd hevig gezoend, handjes geschud, dag, dááág gezwaaid, een beetje gehuild, hier en daar, en toen was het afgelopen, de reunie was ten

E I N D E . . .

Afscheidsgroet

Geliefde Broeders en zusters,

Alhoewel wij heel gaarne u allen persoonlijk gedag wilden zeggen, hetwelk natuurlijk onmogelijk was, zenden wij door middel van „De Ster” onze laatste groet. Het is een groot voorrecht geweest in de Nederlands-Belgische Zending te mogen arbeiden en kennis te maken met zovele leden en vrienden in de zending en eveneens de Hollandse Ring. U heeft ons zoveel liefde en vriendschap geschonken, waar wij heel dankbaar voor zijn, wat wij dan ook nooit zullen vergeten. Het was inderdaad een blijdschap de gelegenheid te hebben onze getuigenis tot u te brengen van de waarachtigheid van het Evangelie van Jezus Christus en wij hopen en bidden dat ook uw getuigenis steeds mag groeien en sterker worden.

God heeft wederom van de Hemel gesproken en Zijn Kerk is in volheid hersteld met alle ambten, verordeningen, gaven, zegeningen enz. om niet meer van de aarde weggenomen te worden. God leeft, Jezus Christus leeft en door gehoorzaamheid aan de wetten en geboden van het Evangelie kunnen wij eenmaal in Hun tegenwoordigheid terugkeren.

Het was moeilijk u te verlaten en de leden in Nederland en België, en eveneens niet-leden, zullen steeds een warme plaats in onze harten behouden.

Broeders en zusters, houdt vast aan de ijzeren roede, doet uw plichten en u zult vreugde hebben. Wij hopen u weer te zien in de toekomst en als het niet hier op deze aarde is, of in Nederland, België of het Verre Westen, dan aan de andere zijde waar wij allen moeten heengaan.

Moge God u zegenen met die zegen die tot ons aller vooruitgang zal strekken, moge u die vrede hebben, waar Onze Heiland van sprak in Johannes 14 : 27 „Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd.”

Nogmaals onze hartelijke dank voor alles wat u voor ons gedaan heeft om ons werk gemakkelijker te maken en onze zending met vreugde te volbrengen.

Vaartwel. Tot ziens.

Br. en Zr. Cornelius Van Rij.

ONDERLINGE ONTWIKKELINGS-VERENIGING

NEDERLANDSE ZENDING

Deze maand volgen op onze pagina dan verdere aankondigingen over het grote gebeuren dat ons te wachten staat, namelijk het

ROADSHOWFESTIVAL APELDOORN

7 januari.

Na deze avond, waar we allen van elkaars talenten kunnen genieten en leren, volgt op zondag 8 januari onze NIEUW JAARSCONFERENTIE. Vele jeugdige O.O.V.'ers uit de zending zullen hierin het woord voeren over het thema:

DE VOLLE WAPENUITRUSTING GODS

U bent ongetwijfeld al een heel eind gevorderd met uw roadshow, daarom willen wij U het volgende vragen:

WILT U:

1. Opgeven bij zuster van der Lende met hoeveel personen U denkt te komen, en hoeveel daarvan overnachten in Apeldoorn. Adres hieronder.
2. Als U een luchtbed wilt huren voor dat weekend, f 1,50 daarvoor storten op girorekening 706897 ten name van zuster M. van der Lende
Lorentzkade 404 rood
Haarlem.
Dit laatste punt is een correctie op de tekst van het rondschrijven, van 8 oktober 1966.
3. Niet vergeten *lunchpaketten* mee te nemen voor zaterdag 7 januari.

November 1966

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

ANTWERPEN

Coomans, Anna Verdickt: 24 september 1966

Piret, Gustav: 21 oktober 1966

Piret-de Pauw, Alice: 21 oktober 1966

Mouton, Roland: 15 oktober 1966

Mouton, Maria Magdalena Lucia Franciscus: 15 oktober 1966

ARNHEM

Kriegenbergh, Sophie Victorine Vow: 9 september 1966

EINDHOVEN

de Jong, Jonsje Cornelia: 15 oktober 1966

Luit, Wilhelmina: 12 augustus 1966

LEEWARDEN

Klat-Duister, Geessien: 14 oktober 1966

LEIDEN

Teeuw, Maria Elisabeth Zwaan: 13 oktober 1966

MAASTRICHT

Clement, Gradus Maria: 15 oktober 1966

UTRECHT

Baljet, Gerrit Jacobus Johannes: 29 september 1966

Baljet-van der Willik, Fredrika Cathrina Petronella: 29 september 1966

Engelberts-de Ridder, Arda: 29 september 1966

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

Jansen, Jacob: 13 oktober 1966

DEN HAAG

van der Fet, Hendrika Cornelia Hermina: 13 oktober 1966

Hage, Alexander Karel Maurets: 20 oktober 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

AMERSFOORT

Meyer, Abraham: tot Ouderling op 9 oktober 1966

ARNHEM

Taanking, Johan Herman: tot Priester op 25 september 1966

van Velsen, Johannes Godfridus Marie: tot Priester op 24 september 1966
Weerman, Jacob: tot Priester op 25 september 1966

BRUSSEL

Colpaert, Maurice Gustave: tot Diaken op 9 oktober 1966

GRONINGEN

Coens, Eelco A.: tot Leraar op 25 september 1966
Gout, Budde: tot Priester op 18 september 1966

ZEIST

Koevoet, Wilhelm Aalt: tot Diaken op 16 oktober 1966
Noot, Arie jr.: tot Ouderling op 9 oktober 1966
Grader, Frederick Eduard: tot Ouderling op 9 oktober 1966

OVERLEDEN

AMERSFOORT

Leijenaar-Spoelstra, Siebrechtje: 3 oktober 1966

GENT

van den Broecke-Impens, Pelagia: 23 december 1960
van Ekerschot-van Mal, Augustina Georgina: 30 oktober 1964

DEN HELDER

van der Hoeven-Verveen, Johanna: 11 juli 1966
Wanrooy, Johan Derk Jan: 9 juli 1966

ZEIST

Bakker-Smit, Aaltje: 4 oktober 1966

ZWOLLE

Hagendoorn, Andries: 13 januari 1966

INGEZEGEND

Niemand

GEHUWD

ANTWERPEN

Mareels, Johanna Joseph Elisa tot Elzen, Camiel: op 11 maart 1966

OVERGEPLAATST

Evenhuis, Bill; van Groningen naar Amsterdam
Schow, Brent; van Amsterdam naar Groningen
V. d. Linden, Grant; van Amsterdam naar Assen
Dilbeck, Steven; van Hilversum naar Leeuwarden
Black, David; van Assen naar Amsterdam
Schow, Lynn J.; van Amerika naar Amsterdam
Tullis, Howard; van Den Haag naar Utrecht
Meyer, Earl; van Utrecht naar Amersfoort

v. d. Beek, Fritz; van Leeuwarden naar Ede
Howard, Lynn; van Amsterdam naar Ede
De Mik, Gregory; van Amerika naar Hilversum
Winward, Michael; van Amersfoort naar Den Haag
Copinga, Hen.; van Den Helder naar Venlo
Van Tienderen, Cor.; van Gent naar Venlo
Rowles, David; van Antwerpen naar Central Zone
Comrie, Alexander; van 's Hertogenbosch naar Central Zone
Hath, Selby; van Alkmaar naar Den Haag
Schipper, Johannes; van Arnhem naar Rotterdam
Udink, Robert; van Amerika naar Rotterdam
Visscher, Nelly; van Groningen naar Hoofdkantoor
Langeveld, Charles; van Rotterdam naar Utrecht
De Vries, Gary; van Arnhem naar Utrecht
Mills, Kolene; van Hoofdkantoor naar Amsterdam
Leefflang, Hubert; van Rotterdam naar Alkmaar
Jensen, Rex; van Den Haag naar Den Helder
V. d. Linden, Joh.; van Amsterdam naar Groningen
Mc Culloch, Robert; van Hoofdkantoor naar 's Hertogenbosch
Marquardson, Hal; van Heerlen naar Antwerpen
Galloway, Richard; van Utrecht naar Antwerpen
Wouden, Carl; van Antwerpen naar Gent
Bell, Douglas; van Utrecht naar Heerlen

AANGEKOMEN

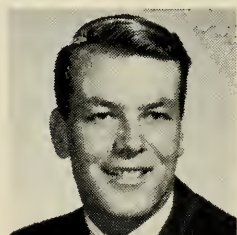
Schow, Lynn; Escalante, Utah
Udink, Robert Duane; Ogden, Utah
De Mik, Gregoren; Los Angeles, Californië
Br. & Zr. Neerings; Salt Lake City, Utah.

L. Schow

R. D. Udink

G. De Mik

Br. & Zr. Neerings

23 DEC 1966